

Ei, Kochankowie z ulicy Kamiennej

Oczy mają niebieskie i siwe,
dwuzłotówki w kieszeniach na kino,
żywią się chlebem i piwem,
marzną im ręce zimą:

Kochankowie z ulicy Kamiennej
pierścionków, kwiatów nie dają.

Kochankowie z ulicy Kamiennej
wciale Szekspira nie znają.

Kochankowie z ulicy Kamiennej.

Wieczorami na schodach i w bramach,
dotykają się ręce spierzchnięte,
trwają tak czasem aż do rana,
kiecki są stare i zmięte.

Kochankowie z ulicy Kamiennej
tramwajem jeżdżą w podróże.

Kochankowie z ulicy Kamiennej
boją się gliny i stróża.

Kochankowie z ulicy Kamiennej.

Aż dnia pewnego biorą pochodnie,
w pochód ruszają, brzydcy i głodni.

"Chcemy Romea - wrzeszczą dziewczyny -
my na Kamienną już nie wrócimy"
"My chcemy Julii - drą się chłopaki -

dajcie nam Julię zbir, łajdaki"

Idą i szumią, idą i krzyczą,
amor szmaciany płynie ulicą...

...Potem znów cicho,
potem znów ciemno,
potem wracają znów na Kamienną.